

SVYTURIYS

LEIDŽIA ARGENTINOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

REDACCION y
ADMINISTRACION
c. Olavarría 582
Buenos Aires
Abierta de 8 a 12
y de 18 a 20 horasSEMANARIO LITUANO "E L F A R O"
Fundado el 2 de Agosto de 1930.
EDITA CONF. CATOLICA LITUANALIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRASTIS
Išleistas 1930 met. rugpjūčio 2 d.
REDAGUOJA REDAKCINE KOMISIJACorreo
Argentino

Concesión 1075

FRANQUEO PAGADO
TARIFA REDUCIDAKaina metams: \$ 4.00. Pasmėčiui: \$ 2.00
Trims mėn. \$ 1.—; — Ato. Nr. 10 a.

METAI IX BUENOS AIRES Ketvirtadienis, Balandžio — Abril 13 d., 1939. — Nr. 414.

POLITIKOS APŽVALGA

„Pereitą savaitę, Didįjį Penktadienį, katalikiškosios Italijos kariuomenės kanuolių grėnados krito virš Albanijos gyventojų, kurie priešinosi priimti pono Mussolini duosniai teikiama „tvarka, teisėtumą ir taiką“.

„Tą rytą albaniečių miestuose žmonės kilo istoriškų dienų. Jaunoji motina, karalienė, kuri vos kelios dienos davė savo tautai sosto įpėdinį, sapnuose galėjo pamanyti, kad kanuolių griausmas, tai tautos džiaugsmo valvės“.

Taip pradeda savo pasaulinės politikos komentarus „El Mundo“ kronistas Ortegai.

Niekas jau nebestebina pasaulio. Etiopija, Austrija, Čekoslovakija, Klaipėda, dingio iš pasaulio žemėlapių, padidindamos niekuomet nesotų grobikų žemes.

Ir kuomet pereitos savaitės pradžioje pasklido gandai apie Albanijos galimą užėmimą, laikraščiai visai nesistebėdami ir nepriduodami svarbos, apie tai rašė. Gandai išsipildė ir nors smarkiai priešinosi mažos tautos kariai, nepajėgė sulaukyti modernios italų kariuomenės žygio į ramių ir draugingų albaniečių žemes.

Šis Albanijos prijungimas yra tikrai pradžia Italų įsitvirtinimo Viduržemio jūroje. Taip pat yra pirmas žingsnis į Jugoslaviją priklausantią Delmaciją, kuri dabar randasi italų apsuptyje; iš vienos Italijos posėsija Istria, ir iš kitos pusės, dabar Italų Albanijos. Gi Graikija taip pat negali saugiai jaustis prie tokio gėsaus, naujo kaimyno.

Bet ne vien Jugoslavijai ir Graikijai grėsia pavojus iš Berlyno-Romos-Tokio ašies. Štai turime Rumuniją, kuri iš vienos pusės Vengrijos perskirta nuo Vokietijos, o iš Juodosios Jūros, Italų laivyno galima užblokuoti.

Turkija, su ypatingai strategiškos svarbos Dardanelos sąsiauriu, tai pat nėra apsaugota nuo galimos okupacijos. Paskutinėse dienose, Vokietijos kariuomenė koncentravosi Olandijos ir Šveicarijos pasieniuose. Vengrija, nors tuo tarpu ir geruoju su vokiečiais, nepasitiki jų draugiškumu ir tikriausiai, kad prisidės prie Anglijos organizuojamo bloko ekspansionistams pasipriešinti.

Si bloką, apart Anglijos, sudarys Prancūzija, Lenkija ir visos Balkanų valstybės, išskyrus Bulgariją, kurie nori didelių konsesių Rumunijoj. Tenka pastebėti, kad prie minėto bloko dedasi net Vengrija ir veikiausiai, Jugoslavija, vadybės kurios su totalitarinėmis valdžiomis neva sugyvena. Tas lengvai išsiaiškina: niekas jau Romai ir Berlynui nepasitiki, nes ligi šiolei, visos geruoju norėjusios susitarti šalys, pralaimėjo.

Ne vien Europoje neramu. Paskutinieji diktatorių žygiai, kaip tai Čekoslovakijos ir Albanijos užėmimas, davė progos paskleisti gan rimtus gandus apie japonų pretenzijas prie Filipinų salų ir galimą jų užėmimą jėga. Paskutiniu metu, Filipinų nepriklausomybės išgavimui ypatingai stipriai varyta akcija, sumažėjo ligi mažiausio laipsnio.

Mūsų akimis žiūrint, niekad dar nebuvo taip arti karą ižiebianti kibirkštis, kaip šiose dienose. Išskyrus Dancigą, jau nieko nebėra, ko Mussolini ir Hitleris galėtų paimti be ko vos. Šveicarija ginsis. Olandija, tai Anglijos siena. Lenkijai ir Graikijai jau pažadėta anglų ir prancūzų pagalba. Jugoslavija taip pat nepasiduos geruoju. Belieka vien karas...

V.

ANGLŲ LAIVAI GRAIKIJOJ

Niza, 10 — Viduržemio Anglų laivynas baigė paruošimus išplaukti.

Nors nežinia, kokia kriptini išplaukė, tačiau beveik galima tvirtinti, kad bus pasukę į Grai-

kijos vandenis.

Taip pat įsakyta išplaukti visiems britų laivams sustojusiems Italijos uostuose.

Ties Graikijos sala Corfu, kuri gali būti italų užpulta, patruliuoja anglų ir prancūzų karo laivai. (b)

PER VELYKAS KALBĖJO ŠV. TĖVAS

Vatikanas, 9. — Per pontifikalines mišias, kurias laikė Jo šventenybė, Popiežius Pijus XII Sv. Petro bazilikoje, paskaitė Homiliją lotiniškai. Pradėjo tais pačiais žodžiais, kuriais Kristus kreipėsi į savo apaštalus, prisikėlęs iš mirusiųjų: „Ramybė Jums“.

Paskui kalbėjo, kaip Išganytojas skelbė ramybę ir taiką, kaip Jis buvo taikos nešėjas. „Karštos partijų kovos siun-

do šalį prieš šalį“ — sake Šv. Tėvas norėdamas pabrėžti politinių kovų kenksmingumą.

Ragino visus pasitikėti sudarytomis sutartimis ir pabrėžė, kad be to negali būti taikos. Taip pat kvietė netrugdyti sveikos Bažnyčios akcijos. Baigė savo kalbą kreipdamasis į tautas ir valdžias prašydamas miltis visus už taiką Teisybėje ir Gailestingume, kad Jis savo duosnumu duotų visiems savo sūnams vienybę Šv. Sakramente. (b)

EUROPOJ MOBILIZUOJA

VISOJ EUROPOJ, PASKUTINĖS ŽINIOMIS, YRA SUMOBILIZUOTA VIRŠ 8.000.000 KARIUOMENES IR DAUGIAU 30.000 KARO LEKTUVŲ.

PRANCŪZIJOS IR ANGLIJOS LAIVYNAI PATRULIUOJA NETOLIESE MALTA SALOS IR DARDANELOS SĄSIAURIO.

ITALAI UŽĖMĖ ALBANIJĄ

Italų Ekspedicija

Pranešama iš Albanijos sostinės Tirana, kad 173 italų kariuomenės transporto laivai, kariškų vienetų lydimi, priplaukė Valoną, Durazą, San Juan di Mediną ir Santi Quarante uostus ir iš laipino apie 100.000 karių, su įvairiais motorizuotais pabūkliais. Albanijos užėmimą taip pat dalyvavo 400 aeroplanų.

Albaniečiai ginsis

Tą pat dieną, balandžio 7 d. po pietų italai jau buvo užėmę visus minėtus pajūrio miestus. Albaniečiai narsiai gynėsi ir mie-

stus apleido po smarkios kovos.

Albaniečių kariai pasitraukė į kalnuotąsias vietas ir iš ten priešinasi italų avansui.

Pulkas Lėktuvais

Tirana, 8. — Visas „bersaigieri“ pulkas, susidedas iš trijų tūkstančių karių, buvo perkeistas iš Italijos aerodromo Grotaglie į Tirana, trimotoriniais lėktuvais, kurie nusileido prie miesto esančiame lauke.

Šis pulkas, be jokio pasipriešinimo, užėmė Albanijos sostinę. Pastebima, kad ligi šiolei, oro keliu kariuomenės perkeltas dar nebuvo naudotas.

Albanijos Karaliai Graikijoj

Tirana, 8. — Albanijos karalienė Geraldina, kuriai vos ketu rios dienos gimė sosto įpėdinis, turėjo skubiai bėgti iš savo tėvynės. Karalienė išvyko į Graikiją kuri apsisistojė Florina mieste. Karalius Zogu buvo likęs Albanijoje vadovauti krašto gynimą, bet pamatęs, kad tai būtų benau dės gyvųjų aukojimas, taip pat apleido Albaniją.

Albanijos karaliai, iš Florinos persikėlė į Salonica, taip pat Graikijoj.

Lankėsi Ciano.

Tirana, 8. — Vienuoliktą valandą, valdydamas savo lėktuvą, į miestą atvyko grafas Ciano, Italijos Užsienio Reikalų Ministris.

Sudaryta Laikina Valdžia

Roma, 9. — Užsienio Reikalų Ministeris pranešė Anglijos ambasadoriui, kad laikinai, Albanija bus valdoma septynių narių komisijos, ir kuriai dabar pirminkauja, buvęs ministeris pirminkas Djaper Ypi.

KINIEČIAI NEPASIDUODA

Londonas, 9. — Karo korespondentas Kinijoje praneša, kad antros zonos komandantas maršalas Yen-Shi-Sha pareiškė, kad šansi provincijos gyventojai buvo mokinti, kaip pasipriešinti japonams ir kaip tai davė gerų vaisių, nes kiniečių partizanai neperstojamai puldinėja japonų karus, trugdydami žygiuoti į priekį.

Taip pat pareiškė, kad dviejų paskutinių savičių būgiję, įvyko virš 240 susirėmimų ir kad juose žuvo virš 10.000 japonų.

Prancūzijos Prezidentas Lankėsi Anglijoje, Čia Matome p. Lebruną Su Anglijos Karaliumi.

NA, O KAIP ŠIEMET BUS SU VELYKINE IŠPAZINTIMI?

Atvykus į Buenos Aires lietuviams kunigams vienuoliams, ir jiems ramiai dirbant bažnytinį darbą, užšalusieji ir apibolševikė katalikai pasijuto esą nuslydusiais nuo tikro gyvenimo kelio. Tačiau protaujantis žmogus, kuris ieško tiesos, anksčiau ar vėliau ją atranda. Nestebėtina, tad, kad grįžus lietuviškos pamaldoms, su nuosirdžiais kunigų misijonierių pamokymais, su gaudinčiomis lietuviškomis giesmėmis, kas kart daugiau žmonių ateina į bažnyčią ir vis skaitlingiau eina prie Sakramentų ir šokiomis dienomis ir šventadieniais.

Kuomet dabar yra Velykinės išpažinties pats ėjimo laikas, ta metinė kiekvienam katalikui pareiga jaudina kiekvieną, o ypač seniau nėjusius.

Eiti išpažinties nėra lengvas dailtas, kadangi tam yra reikalingas didelis nuolankumas bei atvirumas. Esantieji tvirtos valios, ūmai nugalė žmogui prigimto išdidumo gaudinimus; bet ne ryžtingam ir tik jausmais gyvenančiam silpnavaliui, išpažinties ėjimas yra tartum kokia skaudi operacija, kurią jie atidėlioja, ir atidėlioja, kol kartais taip surambėja savo nuodėmėse, kad išpažinties ėjimas jiems pasidaro nebegalimu.

Kuriems geros išpažinties atlikimas nėra žinomas, tie arba ją niekina, arba ją įsivaizdina baubu, kurios patys iš tolo bijo, ir kitus nuo jos atgrasina.

Suprantama, kiekvienam žmogui būtų daug lengviau pasigirti savo gerais darbais negu nuolankiai išpažinti savo prasižengimus bei niekšybes. Mat, išpažintyje žmogus atvirai pats save apkaltina iš savo visų nupuolinimų prieš išmintį ir gerį, kaip kad jie yra nurodyti Dievo ir Jo Bažnyčios įsakymais.

Tokiame kuris sustoję piktus darbus dirbęs, kuriam tik yra reikalingas Dievo pasigailėjimas už seniau padarytus nuodėmes, tokiame išpažintis nesudaro labai didelio sunkumo. Tačiau žmogui kuris tęsėsimas bloguose darbuose, ir dar nėra pasiryžęs jų pamesti, tokiame, suprantama, išpažintis yra neįveikiama tvirtovė.

44 4

KURIE NEGALI EITI IŠPAZINTIES

Dirstelėję į gyvenimą lengvai pastebėsime, kad ne visi gali eiti išpažinties, ne dėlto, kad gera išpažintis jiems negalėtų atleisti nuodėmės, bet dėlto kad jie nepajėgia ją pasinaudoti.

Visų pirma, negali eiti išpažinties žmonės kurie neapkenčia paties Dievo, dergia Jo vardą, plaukia visokius niekus prieš tikėjimą ir persekioja garbinančius Dievą. Stebuklingoji Dievo pasigailėjimo malonė nėra skirta tiems, kurie dega paragiška neapykanta Dievo ir Jo šventenybių, ir eina velniui tarpininkauti atitraukti kitus žmones nuo išganymo kelio. Mylėti Dievą — tai pats didžiausias žmogaus uždavinys, kaip kad pats Kristus paliūdyjo. Todėl nekęsti Dievo, yra pats didžiausias žmogaus prasižengimas, nepalyginamai didesnis už vogimą, ar žmogžudystę, kame tiesioginiai tik žmogus yra neapkenčiamas. Todėl, koliai prieš Dievą buzdotojas nenustoja savo pragaiškos veiklos, negali tikėtis gausios reikalingą Viešpaties pagalbą geram priėmimui Atgailos Sakramentui.

Antra, negali eiti išpažinties, kurie nemano pamesti biaurinę savę, ar kitų žmonių, piktinanciais pasielgimais. Mat, žmogus ne pats save sukūrė, tik yra Dievo tvarinys, Jo nuosavybė. Gi Dievas sukūrė žmogų ne vien tik medžiaga, — kaip kad žuvis, paukštis, ar galvijus, — kadangi Kūrėjas suteikė žmogui, šalia medžiagiško kūno, proto ir dvasios turus, kurių žmogui nevalia žeminti. Skaudžiai nusikalstą prieš savo Kūrėją žmogus, kuris gyventų vien pajautimų tenkinimų ir nesilaikytų jam proto rodojų išminties taisyklių, raginančių daryti gerą ir susilakyti nuo blogo. Todėl žmogus kuris skriaudžia, kuris žemina save ar kitą paleistuvavimais, girtuokliavimais, keiksmais, šmeižimais, ir nemano mesti taip žmogų, — Dievo kūrinių žeminantį gyvenimą, toksai negali eiti išpažinties, kadangi išpažinties esmė yra gailestis už kaltes ir pasidėjimas jų nebekartoti.

IŠPAZINTIS TAI DIDELĖ DIEVO DOVANA

Nepataisomą klaidą darytų ir naują nuodėmę pildytų, kurie neitų išpažinties tik dėlto kad nebūtų tikri, ar paiegs savo tvirtą pasiryžimą išlaikyti, kadangi pirmiau sulaužė. Nepasisekimas tik įrodo, kad reikalingas dar tvirtesnis nusistatymas šalintis nuodėmės progy, dar didesnis pamaldumas šaukiantis dangaus pagalbos mūsų geriems norams įvykinti, kadangi savaimi žmogus prie Dievo nepakils. Be Dievo malonės nei vienas geru ne tapo. Išpažinties gi Sakramentas yra skirtas ne tik šventiesiems kad labiau šventėtų, bet ypač nusidėjėliams, kad gautų kalčių atleidimą ir lengviau pasitaistytų. Turintiems labai dažnus blogus palinkimus, be labai dažnos išpažinties net būtų sunku pasitaistyt. Juo dažnesnė išpažintis, juo labiau suklečia žmoguje pasibaurėjimą piktų, juo karštesnė sužadina Dievui meilę, kuri išliepsnojus išbujoja į karžygiškus dorybingumo veikimus ir priveda žmogų prie tobulybės.

Nusidėjėliui, kuris atlieka išpažintį tikrai nuosirdžiai, apgailestamas savo kaltes, tam išpažintis palengvina sąžinę, grąžina per nuodėmę prarastą ramybę, ir išaukia Dangaus atleidimą praeito gyvenimo nuodėmių. Nuosirdi išpažintis — netik nėra sunkenybė, bet yra labai brangi malonum, už kurį niekad ganėtinai dėkingais Dievui negalime būti.

(Seka 4-me pusl.)

LIETUVOJE

LIETUVOS JŪRŲ PREKYBA EINA PER LIEPOJĄ

Latvija turi tris didelius gerai įrengtus uostus — Rygos, Ventpilės ir Liepojos. Per šiuos uostus prieš karą ėjo žymi dailis Rusijos prekybos su užsieniais. Rusai tuos uostus žymiai buvo patobulinę ir išplėtę. Liepoja buvo ir karo reikalingas priderintis uostas. Po karo Latvija savo uostuose nepajėgia išplėsti judėjimą pagal jų dydį ir pajėgumą. Ypač yra apmireg nuosėdės, visai arti Lietuvos rubežiaus esąs, Liepojos uostas. Pro Šiaulius — Mažeikius Liepojos uostas Lietuvai geležinkeliniu visai lengvai pasiekiamas. Kol nebuvo Šiaulių — Telšių — Kretingos geležinkelio, Didž. Lietuva su Klaipėda susisiekdavo geležinkeliu per Mažeikius — Skuodą — Kretingą. Tuo keliu Liepoja buvo lengviau pasiekiamą negu Klaipėda. Ir dabar šiaurės Lietuvai Liepojos uostas yra artesnis, negu Klaipėdos. Bet pastaraisiais metais Lietuva Liepojos uostu visai nesinaudojo, nes stengėsi visą eksportą ir importą snukreipti į Klaipėdos uostą, nors dalį jūrų prekybos buvo net parankiau leisti per Liepojos uostą. Dabar laikai staiga pasikeitė.

Lietuva neteko savo vienintelio jūros uosto Klaipėdos, kurios išugdymui yra sudėjusi daug lėšų ir pastangų. Kartu su Klaipėdos kraštu Lietuva neteko apie 70 kilometrų savo gražiojo pajūrio. Dabar, paliko Lietuvai tiksliai apie 25 kilometrų pajūrio. Čia yra gamtiškai puikiausias gabalas, labai tinka vasarvietėms, nes kraštas apaugęs miškais, padengtas smėlio kalneliais, jūra pakraštyje negili, švaraus smėlio dugnu. Deja, šitokia pajūrio savybė mažiau tinkama jūrų laivininkystei, kas šiuo metu Lietuvai yra svarbiausia. Jau prieš keletą metų Lietuva pradėjo dabartiniam savo pajūryje, tarp Liepojos ir Palangos, statyti šventosios žvejų uostą. Pastaraisiais laikais buvo su darytas projektas tą uostą tiek patobulinti, laivams įplaukti. Tai turėjo būti pagelbinis uostas Klaipėdai. Deja, dabar teks projektą perdirbti ir rūpintis čia įstatyti pagrindinį Lietuvos jūros prekybai ir laivininkystei uostą. Tą bus galima įvykdyti tiksliai per keletą metų. Reikės įdėti daug darbo ir lėšų, nes čia austo statyba labai sunki ir brangi. Šventosios upė, šioje vietoje įtekanti į jūrą, yra menkutė. Šiaip uostą tenka statyti atviram, negiliam smėlio dugno pajūryje. Be to, šis uostas neturi vidaus vandens kelio, kaip kad Klaipėdos uostas turi Nemuną, Dargę, Kuršių mares. Tačiau tautos pastangos ir pasiryžimas turės nugalėti visas kliūtis, pakelti nuostolius, ir Lietuva vėl turės jūros uostą, kad ir menkesnį, negu Klaipėdą, užtat grynai lietuvišką, savo jėgomis išugdytą.

O tuo tarpu?... Tuo tarpu, kol bus susitarta su Vokietija dėl laisvosios zonos Klaipėdos uoste, Lietuva savo jūrų prekybą nukreipė per Liepojos uostą. Latviai, žinoma, mielai leidžia juo plačiausiai juo naudotis, teikdami visų galimų lengvatų.

"Lietūkis" jau gavo pirmuosius užsienių prekių transportus per Liepoją. Liepoja tuo tarpu bus ir Lietuvos jūrų prekybos laivyno buveinė. Nė vienas šio laivyno laivas nepaliko Klaipėdos. Užimant Klaipėdą šeši laivai buvė kelionėse ir tiksliai du uoste, bet ir tie du paskutiniu momentu pasitraukė į lenkų uostą Gdynią. Taip pat į Gdynią išplaukė ir mokamasis karo laivas "Prezidentas Smetona". Šiu laivų išplaukimą vokiečių smogikai stengėsi sutrukdyti, bet, pagrasinus kulkosvodyčiais pavyko ramiai išplaukti. (D.)

PALENGVINIMAI LIETUVOS NAUJAKURIAMS

Vyriausybė patiekė Seimui žemės reformos įstatymo pakeitimą, kurio tikslas yra palengvinti įsikūrimą žemės ūkyje asmenims, gavusiems žemę Žemės Reformos įstatymu. Iki šiol savistoviams ūkiams kurių yra gavę žemės 38.600 bežemių ir 26.000 mažžemių yra gavę priedus savo ūkių. Vyriausybė, kiek galėdama, naujakurius ir mažžemių sėpia. Jiems yra duota paskolų, pinigais ir natūra, iš viso už 42 mil. litų. Savanoriams ir kitiems asmenims, kurie prilpsta naujakuriams Banko yra išduota 16.600.000 litų paskolų.

Visiems asmenims, kurie yra gavę žemės ūkiams, bežemiams ir mažžemiams ir visiems kitiems, norima sumažinti 50% jų skolos valstybei. Sumažinimas sieks apie 20.000.000 litų.

Naujakuriams, kurie gautoje žemėje įsikūrė ir vien tik žemės darbu gyvena, numatyta, be skolų 50% sumažinimo, kad padaryti palengvinimą, kad už 10 pusmečių jiems skola visai būtų nurašyta. Tas daroma, kad jie galėtų gautoje žemėje geriau įsikurti.

Tokie palengvinimai bus tai-

Domės! Visų Senai Lauktas

KONCERTAS Jau Nebetoli!

Šių, 1939 metų, balandžio 23 dieną, sekmadienį,

SV. CECILIJOS CHORAS

RUOŠIA

DIDELĮ IR LINKSMĄ POPIETĮ

TEVAMS MARIJONAMS PAGERBTI

Buvusių LIETUVIŲ NAMŲ salėje, Av. Montes de Oca 320, Buenos Aires.

PROGRAMOJE:

Šv. CECILIJOS CHORAS, orkestrui „Kanklės“ priitarian p. V. Rymavičiui diriguojant;
P-lė U. Povilonytė, solo;
P-lės U. ir O. Povilonytės, duetas;
Jaunos deklamatorės;
Ivairumai.

Ligi vėlaus vakaro
LINKSMI SOKIAI IR ŽAIDIMAI
Orkestrui „KANKLĖS“ griežiant.

Be to, puikus ir pigus bufetas.

Popiečio pradžia 15 val. (3 val. po pietų.)

Pastabos: 1. Išlaidoms padengti, įeinant svečiai prašomi au-
kuoti nemažiau penkiosdešimties centavų kiekvienas.

2. Del blogo oro, koncertas neatidedamas.

komi ir asmenims, kurie iš naujakurių yra pirke ar įgyje paveldėjimo ar dovonojimo keliu žemę.

1863 metų tremtinių įpėdiniai visai atleidžiami nuo išperkamujų mokesčių už gautą žemę. Negalint duoti žemės patogioje vietoje, bus duodamos pašalpos iki 4.000 litų. (P.)

STEIGIAMA LIETUVOS ŪKIO TARYBA

Ministrų Taryba nutarė pavesti finansų ministrui artimiausiu laiku paruošti Ūkio Tarybos Statuto projektą. Kol bus sudaryta Ūkio Taryba, ryšius su susidariusiomis naujomis aplinkybėmis ir su iškilančiais naujais uždaviniais, netekus Klaipėdos, numatoma prie finansų ministro įsteigti patariamąjį organą, iš žymesnių finansininkų ir ekonominio gyvenimo viekečių.

MIRĖ 1863 METŲ SUKILIMO DALYVIS

Karmėlava, Kovo 7 d. Šešuvos vienk. Jonavos valsč. mirė vienas aktyvesnis 1863 metų sukilimo dalyvis — Juozas Radzevičius. Mirė eidamas 96 metus. Be sukilimo, jis dar gerai atsiminęs ir baudžiavos laikus. Taip pat žinojęs daugybę senovės dainų, pasakų bei patarlių. Dalis jų be atostogaujančių moksleivių yra užrašyta.

TIK NENUŠINUODIJO

Baibių km. Zarasų apskr. Iy

ko netikėtas nuotykis. B. Kirša atvežė padirbęs š-tėm spintą ir juokais sako: — dabar litras! Viena š-tė tuoj priplys stikliuką. B. Kirša išgėres pradėjo spiaudyti ir seiles varvinti iš burnos. Sako, labai degina. Išvežtas į Zarasų ligoninę. Paskiau paaiškėjo, kad žmogus išgėrė muilo akmens, nes sykiu buvo sustatytos degtinės ir akmens buteliai.

IŠ LIETUVIŲ GYVENIMO

PENKIAIS PIRSTAIS PARASYTA PASAKA, PAVARDINTA Pataisė patėvį per pamaldumą

Dedame kito SVYTURIO bendradarbio rasiinį, kurio visi žodžiai prasideda raide „p“. Kaip mūsų skaitytojai primena, vienuoliktame SVYTURIO numeryje tilpo Ylos Korespondento apysaka „Pakaruoklis“, ir kurios autorius paskyrė pusei metų SVYTURIO prenumeratą tam, kas parašys ilgesnį apysaką tokiomis pat sąlygomis. Kaip matyt, šis originalus SVYTURIO konkursas nepasilikė be varžytojų.

Red.

Panemunės pakrantėje, Pumpučiuose, paūgėjo piemenėlis Petriukas Pumpučukas. Petriukas pamažu paugo pasiturinčio pagyvenusio patėvio Povilo Pakriaušio prieglobstį. Patėvis — paūgėjęs pilietis. Panašus palnei, plonas, plačiais pečiais, palilganosis, parudusių plaukų puokštą panosėje, prastokai pasirėdęs. Polską poniškumą paveldėjęs, patėvis pasivadindavo Pakriovšky, Poyilas. Pakriaušis pasielgdavo piktai, pamatęs piemenėlį Petriuką Pumpučuką. Pasigeręs paimdavo pantį, parušdavo, paspardydavo.

Panašūs poelgiai papiktindavo Petriuką. Piemenėlis pakartotinai paverkdavo. Paėjęs pamiškėn pasimeldęs pralinksmėdavo. Piemenėlio pamaldumas piktai paveikdavo patėvį. Pasipūtęs pasakydavo: — parše! pamesk pamaldumą, pasidaryk protingas.

Pagalau penktadienį, prieš Prisiškėlimą piemeniui — kas pabėgėjo pamaldų pasiklausyti. Pargrižus Pumpučiuosna, piemenėlį patėvis primušė. Piemenėlis — palangėje parymojęs pasižadėjo panašų pasielgimą paskutinį pakentėti. Patėvis pa-

galiau Petriuką parbloškė pakalnėn. Pasikėlęs piemenėlis pabėgo.

Plentu pabėgęs, pasijuto pavargęs. Pailsęs pasistojo. Pasisėdėjo. Pradėjo prisiminti praleistą pavargėlį pragyvenimą. Prisiiminimas pravirkdė pamaldų piemenėlį.

— Pasipasakok, piemenuk, pravirkimo priežastį? — paklausė pasirodęs puikus ponas.

— Ponuli pasigailėk pavargėlio, — pasipasakojęs Petriukas pasikukčiodamas prašo pono.

Puikis ponas paguodė Pumpučuką. Paskui pasakė:

— Paklausyk, paties pamaldumas paveikė Pasaulio Padarytoją. Pasakysiu priemonę pataisyti patėvį. Pareik Panemunėn, paimk patvoręje pamestą pagali, pasimelsk porą, poterėlių, paskui paslėpęs paskvernėje pagali, priekį prie patėvio. Patėvis pradės piktai pamėgins paspardyti. Parodęs pagali pasakyk: — pagali, pagali, pataisyk patėvį! Pagalys pamokins poną Pakriovšky.

Panašiai pasakęs puikis ponas pranyko. Piemenėlis pradžiugęs pargrižo Pumpučiuosna. Prirodytą pagali, patvoręje paneslę, pasiėmė, pakalbėjęs porą poterėlių priejo prie patėvio. Patėvis pykčiu perimtas pakėlė pagaiškį Petriuką primušti. Petriukas pasitraukė; parodęs patėviui pagali pasakė:

— Pagali, pagali, pataisyk patėvį.

Pagalys pradėjo, pum! pum! pif! paf! per patėvio pečius. Pasitęsęs patėvis pradėjo prašytis pagalbos. Pagalps „pataisą“ pra-

Buenos Aires Lietuviai

PAMALDOS KETURIOSE BAZNYČIOSE

Ši sekmadienį, pirmą kartą Argentinoje, lietuvių pamaldos bus keturiose bažnyčiose, būtent: Boca — Šv. Jono bažnyčioje, Pineyro, Berisso ir Rosario (Šv. Panelės Nuolatinės Pagelbos bažnyčioje, Av. Alberdi 580). Čionai vietoje pamaldas abiejose bažnyčiose atliks kun. K. Vengras, M.I.C., ir Berisso išvyks kun. A. Andriusis, M.I.C., o į Rosario šeštadienio rytę išvyks Matijonų provinciolas kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C. (p.)

VELYKŲ AIDAI

Velykų dienoje oras pasitaisė labai gražus. Lietuvių pamaldos įvyko dviejose bažnyčiose: Šv. Jono Evangelisto ir Šv. Marijos Rožančiaus Pineyro. Abiejose bažnyčiose skambėjo linksmos Velykų giesmės, puikiai ištesė pakol patėvis, pastelėn parkitęs, pasipiršė posūniui pasigailėjimo.

— Prasižadi pasitaisyti? — paklausė Pumpučukas.

— Pasižadui, pasižadui, — patėvis pasižadėjo. — Prisiekiu pačiam Ponui Pasaulio Padarytojui!

Paskutinius pasižadėjimus padarius, pagalys plakimą pabaigė.

Paskui patėvis pasitaisė, Petriuką pamilo, pavėliojo progimnazijoj pasimokinti.

Prierašas: Ponas parašęs panašią pasaką, pralošė prižadėtą pusmetinę prenumeratą? (b)

— A K U S E R E —

A. BENEŠ BILEK

Daug jau pasidarbavusi lietuvių Kolonijoje c. LIMA 1217 U. T. 23 - B. O. - 3389 Priima kasdien nuo 9 val. iki 8 vakaro.

lavinto Šv. Cecilijos choro, taip, kad ne vienam išspaudė pasigerėjimo ašarą. Ir Pineyros pamaldų vieta ir didžioji Šv. Jono Evangelisto bažnyčia, buvo pilnos žmonių. Tiek daug lietuvių bažnyčioje jau seniai kaip buvo matyta.

Pineyro Mišias atlaikė ir pamokslą pasakė kun. Kazimieras Vengras, M.I.C., gi Bokoje Mišias giedotines atlaikė kun. Antanas Andriusis, M.I.C., pamokslą apie Kristaus prisikėlimo faktą ir jo reikšmę pasakė kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C.

AUKOS BAZNYČIAI

Koliai dar galutinai neišspręsta bažnyčios statymo galimybės, vietos kunigai specialės rinktiavos statybos reikalams nedaro. Sekmadieniais tačiau per pamaldas būna, kaip ir seniau, rinkliava atlyginimui parapijai už panaudojimą pamaldoms vietos. Tik atvykę kunigai išsiriūpino, kad kas viršaus penkių pezų eitų į būsinčios lietuvių bažnyčios fondą. Velykų dieną viso labo suaukota \$43.45, būtent: Pineyro \$10.40 ir Boca \$33.05. Reiškia, kad ir pamaži, fondas auga,

ir jis greičiau prives prie savos bažnyčios statybos. (p.)

LIETUVIŲ REZOLIUCIJA VIENTINUOSE LAIKRŠČIUOSE

ALKF-jos sukviesto lietuvių susirinkimo, įvykusio balandžio 2 d., Šv. Jono Evangelisto parapijos salėje, priimtos rezolucijos ir su kuriomis skaitytojai turėjo progos susipažinti pereinamame numeryje, tilpo taip pat didžiuliuose Argentinos dienraščiuose. Pažymėsime šiuos: penktadienį 7 d. "El Mundo"; Velykų sekmadienį laikraštyje, "La Prensa" ir kit. (p.)

PEIKTINA VEIKLA

Dar neatvykus lietuviams vienuoliams, kai kurie vietos nukaltikė lietuvių pradėjo prieš juos socialistų ir bolševikų spaudoje vartyti šmeižto agitaciją, kurią ligi šiol palaiko, primesdami atvykusiems kunigams kitų būtus prasikaltimus ir šiaip juos plūsdami. Kadangi atvykę kunigai vienuoliai į tuos šmeižtus nekreipė dėmesio, tai paskui ėmė pulti veiklesnius katalikus, kurie gelbsti kunigams lankyti žmones. Nepasiekęs tiems plūdimams tikslų, dabar sufanatizėję bolševikėliai užvedė karą prieš moteris... Praeitą savaitę (Seka 4-tame pusl.)

IŠ BERISSO

Daro specialias fotografijas skerdyklų karnetas

Prisiartinio valanda, reik lipti į traukinį, reik atsisveikinti ten esančius, reik kiekvienam papauti ranką ir tarti su diev! Susopo širdį, bet ką darysi, tokia Aukščiausiojo valia, reik keliauti į Pietų Ameriką, į Argentiną, Buenos Aires miestą mūsų broliams ir seserims lietuviams pagalbon. Traukiniys, 3:15 val. popiet jau važiuoja, visi ištise rankas atsisveikina — Sudiev, Gerbiameji ir Gerbiamosios! Sudiev, Chicagos ir jos apylinkės miestų lietuviai ir lietuvaitės bendradarbiai! Sudiev!

Ketvirtadienį, vasario 9 dieną, rytą, jau buvome New Yorke, kurs savo didumu užima antrąją vietą pasaulyje. Iš New Yorko taksiuku nuvykome į Brooklyną, N. Y., šv. Panelės Apreiškimo parapiją, bažnyčioje atlaikėme šv. Mišias, ir pas vietos kleboną, kun. Norbertą Pakalnį tą dieną viešėjome. Pavakare į aplankėme Maspeth, N. Y., pas kleboną, kun. J. Balkūną, ir vakare grįžome Brooklyną, į šv. Panelės Angelių Karalienės parapiją, pas kleboną, kun. Juozą Aleksūną, kurio

Tevú Marijonų Atvykimas

klebonijoje apsinakvojome. Rydienes sulaukus, bažnyčioje atlaikėme šv. Mišias, ir pas vietinį kleboną gerai pasiviešėjus, jis pats savo automobiliu nuvežė į Elizabeth, N. J., pas kleboną J. Simonaitį, kurs gražiai pavaišino ir dar apdovanojo. Vasario 10 d., apie 9 val. vakare, klebonas, kun. J. Aleksūnas savo automobiliu nuvežė mus į uostą "Pier 60th" ir įlydė laivan. Taipgi kun. J. Šestokas atvyko į laivą mūs išleisti. Gerą valendėlę pasiėmė, nuoširdžiai atsisveikinome gerbiamus palydovus ir pasimeldę, ėjome pasilsėti, nes jau artinosi vidurnaktis. Mes trys gavome du kambarėlius, kurie buvo užtektinai patogūs ir geroje vietoje

Mūsų laivas Brazil, vasario 11 d., apie 3 val. ryto, išplaukė iš New Yorko ir leidosi tolimon kelionėn, Vasario 15 d., atsidūrė

me prie britų salos — Barbados, turinčios apie 234.000 gyventojų, ir daugumoje juodukai. Laivui sustojus atokiau nuo krasto, juodukai, po du ir tris valtyse, irklus švaistydami per vandenį, atskubėjo pasitikti laivą ir prašė keliaujančiųjų, vadinami ponais ir poniomis, mesti į jūrą dešimtukus. Įmetus į vandenį dešimtuką ar penktuką, tuojau kaip juos liūtai šokdavo iš valties, pasinerdavo ir pinigą pasigavę iškildavo. Keleiviai turėjo sau iš to malonumą — svaidė į vandenį dešimtukus ir penktukus, o juodukai patėmėję kur pinigai įkrisdavo, pasinerdavo ir iškilę parodydavo, kad jau turi. Vienas juodukas, berodydamas vandenį šopus, pralindamas laivo apačią ir išliko antroje pusėje, o kitas užkopo ant laivo apie 10 metrų ir gerai išpūtes krūtinę išoko galva į vandenį. Jiems panašūs špilai mikliai vyksta.

Matyt yra gerai patyrę ir iš-

silavinę žaisti. Atlantiko vandenynė. Pamažu nuvykome aplankyti miesteli, pasigrožė vasaros gamta, šiltų kraštų gražiais, žaliuojančiais medžiais bei žydinčiais krūmais, grįžome į savo laivą, kurs išplaukė 5 val. popiet į gražųjį Brazilijos miestą — Rio de Janeiro. Kelionė buvo maloni. Dievas laimino. Jūra buvo rami ir oras gražus. Retkarčiais pasirodydavo lekiančių žuvių pulkeliai. Kai kada privižudavo vienas kitas laivas. Kai kuriais vakarais matėsi pakraščio švyturiai ir kai kuriomis dienomis pakraščio kalnai. Kelionėje pasipažinome su keliais brazilais ir argentiniais, iš kurių sužinojome šią apie jų papročius ir kultūrinį gyvenimą. Į Argentiną, Buenos Aires kartu su mumis važiavo biznierių žydas Louis lietuvis iš So. Boston, kilęs iš Kauno. (p.)

RIO DE JANEIRO

Vasario 23 d., 7:30 val. ryto, priplaukėme Brazilijos valsty-

bės sostinė — miestą Rio de Janeiro. Uostas ir miestas gamtos žvilgsniui labai gražus ir patraukiantis akį. Jie apstatyti milžiniškų kūgių kalnais, skiriančiųjų debesius. Kalnai daugumoje apaugę medžiais, krūmais ir kitais žaliais augmenimis. Ant aukščiausio kalno pastatyta Kristaus stovykla ištiestomis rankomis. Aplinkui kalną vyniojasi keliomis eilėmis kelias, vedantis prie pačios stovylos. Uoste mus sutiko J. Ramanauskas, M. Virbickas, p. A. Dabauskienė su sūneliu ir p-lė A. Daniliauskaitė, J. Ramanauskas paėmė taksiuką ir aprodė žymiasias ir įdomiasias vietas. Taipgi aplankėme Kristaus gražiąją ir aukštąją stovyklą. Stebėjome Dievo suteiktomis Rio de Janeiro miestui gamtinėmis grožybėmis. Aplankėme Lietuvos garbės konsulą, p. Ernest L. Moberg, Patyrėmė, Rio de Janeiro mieste randasi apie 100 lietuviškų šeimų. Pavažinėję pasiteiravę ir pasigrožėję, susitarė vykti į Sao Paulo aplankyti lietuvių ir pamatyti Brazilijos valstybės didžiausią miestą.

(Bus daugiau.)

(Tęsinys iš 3-čio pusl.)

trys žymesnės Šv. Cecilijos choro narės jau gausios įžaidžiančius anonimiskus laiškus, tikslu atgrąsinti nuo priklausymo į chorą. Laiško turinys rodė jo autorių esant labai, žemo pobūdžio vyriški, kuris visgi ir patsai gėdijos po juo savo pavarde padėti. Tačiau laiško sakinių tvarka, išsitarimai ir galvosėna aukščiau išdėvė jį esant bolševikėlių "M-to" korespondentui, kuris ne pirmas sykiš katalikus šmeiztė tamė laikraštyje.

Gėda, gėda, vyručiai, žemų priemonių stvertis, dar gi einant prie žemo tikslo! Galima žmogui būti skirtingų pažiūrų, cietikos, padarumo reikalavimai turi būti išlaikyti. Laikas kultūreti! Kam gi protas?

Be to, šiame mums tolimame nuo tėvynės krašte lietuvių ir taip ne daug, silpnai jie organizuoti, ir taip ne stiprūs medžiagiskai, kad savų būtinųjų reikalų nepajėgia aprūpinti, užuot iš pasalių dirbantių kandžiojus? (p.)

DU TOKSTANČIAI

Šv. Cecilijos choro dainininkai vykusiai davo savo ruošiamo Tėvų Marijonų garbei koncerto propagandą. Ligi šiolei jau paskleista netoli dviejų tūkstančių lapelių.

Koncertas įvyks balandžio 23 d., sekmadienį, buvusių Lietuvių Namų salėje, Av. Montes de Oca 320, Buenos Airėse, ir dėl blogo oro nebus atidedamas.

T. DEVEIKYTĖS—Z. JUKNEVICIAUS VESTUVĖS

Šio mėnesio 22 dieną, šeštadienį, 11 val. ryto, Šv. Jono Evangelisto bažnyčioje, per iškilmingas mišias gerb. tėvas Jakaitis,

Marijonų provinciolas, sutuoks moterystės sakramente p-lę Terešę Deveikytę su p. Zeferinu Juknevičium.

P-lę Deveikytę yra gimusi Argentinoje, tačiau gražiai kalba lietuviškai. Tėvų įkvėpta, tolimos Lietuvos meilė, rado vietos jaunuolės širdyje ir retas kultūriškas lietuvių parengimas apsidavė be p-lės Deveikytės atsilankymo.

P. Juknevičius, taip pat čiagimis, yra visų lietuvių pažįstamas ir ypatingai daug pasidarbavęs, tiek kultūros, tiek meno srityse, Argentinos lietuvių katalikų eilėse.

Organizacinį darbą pradėjo labai jaunas, sekdamas savo tėvo pėdomis. Priklausė Vaidintojų būreliui, Šv. Cecilijos chorui, parapinei organizacijai ir ŠVYTURIO administracijai. Paskutiniaisiais metais p. Juknevičiui teko vadovauti Vaidintojams ir Jaunimo draugijai, taip pat kaip ir ALKF-jai sekretoriauti. Kuomet ŠVYTURIO redagavimą perėmė komisijai, buvo jos uolus narys. Dėl susidariusių ypatingai nepalankių darbo sąlygų paskutiniu metu buvo pasitraukęs iš redaktoriaus pareigų, tačiau kiek galėdamas, SVYTURIUI pridavė savo sąrašų.

Naujai ruošiamam šeimos židiniui, kurį sudarys tikri SVYTURIO prieteliai, linkime kuomet sekmingiausio gyvenimo ir visokeriopos Dievo palaimos. V. (p)

PROGRESUOJA

Mūsų prieteliai pp. Poviloniai, turintieji viešbutį B-do de Higoyen 1692, šiomis dienomis užėmė gv. Herrera 287 esantį namą, kuriame bus išnuomojami kambariai pavieniams gyventojams.

Ponams Poviloniams didinant savo biznį linkime pasisekimo. (p.)

KUNIGŲ LANKYMAS

Neseniai atvykusieji kunigai jau perėjo surašę Boca, Dock Sud, Isla Maciel, Pineyro, ir V.lla Porvenir lietuvių. Dabar lanko Barracas ir Villa Castellino lietuvių. Tai gi, ilgai bus žinoma, kiek tikrai yra lietuvių Buenos Aires ir aplinkėse. Tą sąrašą kunigai darą, kad būtų galima tiksliau sutvarkyti įvairiose bažnyčiose lietuviams skiriamas pamaldas, ir palengvėtų nustatyti vietą būsimajai lietuvių bažnyčiai. Kadangi ligi šio bažnyčios statymas dar nėra galutinai išspręstas, tad nei aukų stalybai kunigai neprašo. Nors išsimėčiusių po visą miestą lietuvių lankymas nėra lengvas darbas, ir beabejo turi nemalonių, tačiau iš kunigų neteko nugirsti jokių nusiskundimų. Kuomet SVYTURIO korespondentas užklauso:

— „Ar tiesa, ką bolševikų „M.“ rašo, kad būk Dock Sud lietuvių kunigą įžeidė?“

Tą koloniją lankęs kunigas greitai atsakė:

— „Tai yra grynas blogos valios žmogaus prasimanymas ir negražus Dock Sud lietuvių apšmeižimas, kadangi tokių storzių evių nei nesutikau. Priešingai. Dock Sud radau labai gerų žmonių, kurių lankymas buvo tikras malonumas. Nors jų tarpe radau daug vargo, gyvenančių labai skurdžiose apylinkėse, nors nei nuo vieno jokių aukų neprašiau, vigi net keliose vietose iš savo supratimo, dalinosi savo sunkiu uždarbiu, teikdami pašalpos bažnyčios reikalams. Net radau vietą labai mandagų lietuvių protą, kuris kunigą priėmė tikrai

IŠ BERISSO

BERISSE SĄJODIS

Iki šiolei pas mus nebuvo girdėti jokių užpuolimų, bei apiplėšimų. Gi paskutiniu metu, visi Berisso lietuviai, pradėjo kalbėti su dideliu išgąsčiu apie plėšikus ir jų gaudymą, būk tai sako, ir Berisą atkeliavo garsus Lietuvos plėšikas Rickus, kuris plėš ir žudys žmones be jokio pasigailėjimo. „Mindaugo“ dr. jos būrelis smarkiai apsišarvavęs daro įvairius bandymus, kaip Rickų sugauti. Norintieji pamatyti kaip plėšiką gaudys, kviečiami ateiti Ukrainiečių salionan gegužės 6 dieną. Ten pamatysite kaip jį sugaus ir vėliau linksmai pasižiūrėsite. Nes tikrai bus įdomu pasižiūrėti kaip plėšiką gaudys ne tik lietuviai, bet ir žydai. Taip pat bus įdomus monologas ir lietuviškos dainos. T. S. (p.)

svetingai ir dar du pezus bažnyčios reikalams paaukojo“.

— „Tiesa, — sako toliau kunigas, — pavakareje vienoje vietoje užtikoms didelį stambų, ne vedusį, apysenį vyrą, bet jo vardas nenoriu minėti, kuris užklaustas: — „Ar Tamista supranti lietuviškai?“ — nemandagiai atsakė: — „Nesuprantu“. Bet kunigui pasakius: — „Kodėl Tami sta negali kalbėti kaip žmogus?“ — jisai pats susigėdo savo negražaus pasielgimo, akis nuleido ir nudūlino į savo kambary“.

— „Be to, — baigdamas pasakė kunigas, — mes vaikščiojame ne savo naudai, ir jei kuriems katalikų kunigų atlankymas būtų nemalonu dalyku, tai užtenka tik mums pranešti, o mes sau su taupysime laiko ir sveikatos, o tiems žmonėms nemalonus“.

REPETICIJOS

Balandžio 16 d. 3 val. po pietų, draugijos raštinės bute, gv. Napoleos 4260, įvyksta „Mindaugo“ draugijos Vaidintojų būrelio repetitijos, vakaro pasirošimui, kuris įvyks gegužės 6 dieną. Bus repetuojama komedija „Didysis Lietuvos Plėšikas Rickus“. (p.)

SUSIRINKIMAS

Balandžio 15 d. šeštadienį, 7 val. vakaro, „Mindaugo“ draugija šaukia visuotiną narių susirinkimą, gv. Napoleos 4260. Narių dalyvavimas būtinas, nes bus sprendžiama daug svarbių dalykų. Pašaliniai galės jėti tik narių rekomenduoti. Taip pat bus priimami ir nauji nariai. Norinčiuosius prisirašyti prašome atsilankyti.

Valdyba.

CORDOBOS IR ROSARIO LIETUVIAMS

Šį sekmadienį, Rosario lietuviams laikys Mišias ir sakys pamokslą 11 val. švenčiausios PaNelės Nuolatinės Pagelbos bažnyčioje (Av. Alberdi 580) Marijonų provinciolas kun. Jonas J. Jakaitis, M. I. C. Iš Buenos Aires jis išvyks į Rosario šeštadienio rytė, ir pabus pas Rosario lietuvių ligi pirmadienio. Ta proga yra teikiama to miesto lietuviams atlikti Velykinę išpažintį.

Iš Rosario kun. Jakaitis vyksta tiesiog į Córdoba, kame bal. 18 d. 7 val. vakare ir bal. 19 d. 9 val. rpte atliks pamaldas, išklaušys vietos lietuvių Velykinę išpažintį ir pasakys pamokslą. Provinciolas apgaili, kad negalės Córdoba pasilikti sekmadienį, kadangi jo buvimo laikas Argentinoje jau baigiasi, nes šio mėnesio 28 d. jau turis išplaukti, o dar turis daug reikalų atlikti.

PIRMUTINĖ DIDELE LIETUVIŠKA GYDYKLA ARGENTINOJE

Administratoriai: Antoni Lasecki, Vyriausiasis direktorius: Prof. Dr. M. Caballo. Pirmutinė didelė gydykla, kurioje daroma visos chirurginės operacijos ir gydymo sulgy Europos sistemos visos vyrų ir moterų ligos: Reumatizmas, Venerinės, Kraujo, širdies, Plaučių, Pilvelio, Inkstų, Ausų, Nosies, Gerklės, O dos, Silpnumo ir bendrai gydoma visos sunkiai išgydomos ligos. Gydykla turi moderniškus elektros aparatus kraujo ir šlapimo analizams, X Spindulių ir reumatizmo bei venerinių ligų gydymui, etc. PIRMUTINIS PATARIMAS NEMOKAMAI ir bendrai mokescio palengvinimas. Nuo 15 iki 20 val. Sekmadieniais nuo 10 - 12 val.

Lima 1321 (2 kvadros nuo Plaza Constitución) Buenos Aires

(Tęsinys iš 3-čio pusl.)

Tik tie pajus bėgalo didelę išpažinties vertę, kurie priims tą Atgailos Sakramentą dažnai gerai pasirošę ir nuosirdžiai ją atlikę.

...Kaip kad žmogus per savo silpnumą, ar per savo išdykumą, ar neganėtiną atsargumą dažnai nusikalsta, taip ir dažnai jam reikia eiti išpažinties. Papildytas nors vieną mirtiną nuodėmę, pavojinga išpažintį atidėti nors vieną dieną. Ir prasciausias katalikas turi eiti išpažinties nors sykį į metus apie Velykas: kitaip, jis skaitosi nebeklausančiu Kristaus Bažnyčios ir tokiu gali būti atsakytas krikščioniškas palaidojimas.

IRUTĖ ATITAISĖ SAVO KLADĄ

Niurus, nuobodus vėlyvas ruduo. Aplinkui kiek siekia platus akvratas, reikišias gamtos mardėjimas. Liūdna, nyku. Nutilo giesmininkai. Laukai pliki, medžiai liūdi, savo šakas nuleidę praradę savo gražųjų apdarą — žaliuosius lapus. Aplinkumoje tylu, tik žvarbus rudens vėjas ne nuilstamai blaško medžių šakas, nusinešdamas paskutinius užsilikusius, pageltonavusius lapus.

Kazys Gintautas lėtai žingsniais perėjo kelis kartus per kambarį. Žibalinės lempos šviesa, atsimušę lango stikluose, į kuriuos nepalaujamai krito stambūs lietaus lašai ir, plačiomis srovėmis varvėdami, pranykavo. Jo žvilgsnis nukrypo į langą. Jis užsisvajoj.

Sendien lygiai savaitė, kaip Kazys atsisveikino su Irute, kuri išvyko į apskrities miesto žemės ūkio mokyklą. Ją Kazys pažino prieš keletą metų. Jie arčiau susigvyveno dirbdami jaunimo orga-

S.K.D.

nizacijose. Organizacijos gražus kilnus tikslas, nuolatinis darbas aukštesniems idealams, jaunuolių suartino. Jie jautė tą artimą nuosirdų draugiškumą, kuris rišo jų gyvenimą. Paskutiniu metu, jų santykiai dar labiau sustiprėjo. Retkarčiais, kaip viešo, taip ir kito jaunose, lakiose vaizduotėse, susvisdavo šviesnės ateities.

Rūpintis savais reikalais Kazui kaip tik buvo laikas. Jis jau pilnų metų namuose reikalinga sumani šeimininkė. Kai Kazys mintimis ieškodavo, apylinkės mergaičių tarpe, sau tinkamos žmonos — jo akyse atsistodavo Irutės paveikslas. Kuomet sužinojo apie jos išvykimą, pajuto savo širdyje tarsi rakštį, kuri juo toliau, juo labiau dūrė.

Kazys, susipratus apylinkėje jaunuolių, negalėjo nepastebėti Irutės taikaus būdo ir sveikų pažiūrų, kurios visuomet ryškiai pasireikšdavo įvairių pasi-

kalbėjimų proga. Jis ją įvertino, ir jam atrodė, kad Irutė turi pakankamai jų gerų įpatybių, kurių taip dažnai mergaitėms trūksta. Tik vieną dalyką buvo galima Irutei priminti — tai per daug didelės savyje užsidarymas. Tačiau ir ši menka silpnybė Kazio akyse kėlė ją į aukštybes, nes mergaitė visada reikalingas kuklumas. Su bet kuomi plepėjimas, net iki menkiausių smulkmenų, mergaitė niekuomet garbės neteikė.

Dar jauna būdama Irutė suprato, kad gyvenimasis — tai nuolatinė kovos arena, o žmogus — vaidintojas. Jai atrodė, kad tik tu žmonių laimėjimas užtikrintas, kurie į gyvenimą išsina tinkamai pasirošę.

Nors buvo linkama, bet dėl ne visai atviro būdo draugijų turėjo mažai. Ji nenkentė tuščiais plepalais užsimančių jaunuolių, todėl tankiausiai viena savyje užsidariusi spresdavo įvairius klausymus. Kilusią mintį lankyti žemės ūkio kursus, ji taip pat slėpė, ir tik prieš pat savo išvykimą išdėstė Kazui savo sumany-

mą. Ji suprato, kad šių laikų mergaitė daug ko reikia mokėti, ypatingai einant šeiminingkės pareigas. Tad pasinaudodama liuosenu laiku, ryžosi panaudoti savęs patobulinimui, pagilinant žemės ūkio srityje žinias, kurios jai, kaip ūkininkeitei, buvo reikalingos. Taip pat ją viliojo namų ruošos kursai ir įvairūs darbai.

Paskutinę prieš išvykimą dieną, Irutė turėjo reikalų miestelyje. Grįždama pasuko į Kazio ūkį, ta proga, atsisveikinti. Kazys atsisveikinant buvo neramus, stipriai spaudė Irutės ranką linkėdamas geriausio pasisekimo. Prašė jo nepamiršti, parašyti laišką. Kazys dar norėjo kažką pasakyti, bet žodžiai nesirišo. Juodu išsiskyrė, ir štai, dabar jau savaitė laiko, kaip Kazys laukia, skaičiuodamas valandas ir dienas, Irutės laiško; bet sulaukti negali. Rytoj jis vel eis į pastą, ir jei nebus laiško, bus tikras, kad Irutė nebuvo tokia, kokia jis vaizdavosi, ir kad visos malonos svajonės bus dingusios amžinai. Kodėl jis taip manė — ne-

suprato, tik jautė, kad Irutė jam buvo ne tik artima, bet ir brangi. Jis nekantravo, kankinosi tačiau išmesti iš savo širdies Irutės paveikslą negalėjo. Jis vel skrenda pas ją savo mintimis, malonus prisiminimai jį apgaubia, vel pina saldžių svajonių tinklą...

Rytojaus dieną Kazys ėmėsi darbo. Jo liūdna ir slėgianti nuotaika didino murksantis oras.

Po pusiaudienio, orui kiek pra-giedrėjus, Kazys išėjo į pastą. Pašte mažai interesantų; blogas oras trugdė apylinkės gyventojams naudotis laikraščių žiniomis. Tačiau keletas smalsuolių jau karštai svarstė pasaulinius įvykius. Kazys paėmė laikraščius. Jo akys staiga nušvito. Didelis džiaugsmas atspindo jo ta- isiklinguose veido bruožuose. Jis stengėsi džiaugsmą paslėpti, tartum visai nedomintų smulkia rašysena išmargintas vokas; Kazys jį idėjo į vidurinį kišenį, prie širdies.

(Bus daugiau).